

ВИМОГИ ДО МОВИ ДЕРЖАВНИХ МОЛОДІЖНИХ АДРЕСНИХ ТА КОМПЛЕКСНИХ ПРОГРАМ

Гавловська А.О.

ст. викладач кафедри галузевого права

Херсонського державного університету

Державні молодіжні адресні та комплексні програми – це вид нормативно-правових актів, які визначають комплексні засади створення організаційних, соціально-економічних, політико-правових умов соціального становлення і розвитку молодих громадян України та заходи адресного сприяння реалізації прав та інтересів визначених категорій молоді і окремих молодих осіб.

Оскільки державні молодіжні адресні і комплексні програми відносяться до нормативно-правових актів, то вимоги до їх структури та мови оформлення повинні відповідати загальним вимогам, які висуваються до відповідних видів нормотворчих документів.

Керуючись у дослідженні методичними рекомендаціями щодо проведення правової експертизи проєктів нормативно-правових актів ми вважаємо, що структура державної молодіжної адресної та комплексної програми повинна мати наступні структурні елементи (розділи, глави, пункти, підпункти і абзаци) та такі реквізити (заголовок, визначення термінів, нормативний корпус (положення щодо сфери застосування), загальні та спеціальні нормативні приписи, способи реалізації нормативних приписів, прикінцеві положення, додатки) [1].

Текст державної молодіжної адресної та комплексної програми ґрунтується на відповідних мовних, логічних, граматичних та графічних основах змісту нормативно-правових актів [2].

Мова тексту державної молодіжної адресної та комплексної програми повинна використовуватися у відповідності до Закону України «Про засади державної мовної політики» від 07.06.2013 р. [3].

Автори відповідних державних молодіжних програм при формуванні їх змісту повинні використовувати офіційно-діловий стиль та керуватися наступними вимогами: однозначність, послідовність, точність використання юридичної та іншої спеціальної термінології; перевага складних однотипних синтаксичних конструкцій та дотримання прямого порядку слів; логічна завершеність висловленої думки; нейтральний експресивний тон викладу; однозначність у трактуванні висловлень; відсутність синонімічних термінологічних варіантів; абстрактно-узагальнений виклад інформації та максимальна конкретизація матеріалу; використання усталених словесних формул, зворотів, «професійних ідіом» [4]. А також автори повинні забезпечити офіційний характер та документальність мовного оформлення змісту програми; стислість, лаконічність та економність використання в тексті мовних засобів при збереженні повноти змісту програми; досягти динамічності мови програми; забезпечити безособовий, узагальнений характер тексту та формалізацію мови молодіжної програми [4]. Зокрема, слід уникати в логічному викладі тексту державної молодіжної адресної та комплексної програми наступних помилок: орфографічних, лексичних (поєднання лексично протилежних за значенням слів, невиправданий повтор та вживання зайвих слів, використання русизмів), граматичних, помилок пунктуації та стилю [4].

На нашу думку дотримання таких вимоги щодо інформативності, монологічного способу викладу, цілісності структурно-сміслових параметрів, логічності і повноти змісту державної молодіжної адресної та комплексної програми забезпечить однозначність трактування змісту та ефективність її реалізації.

Список використаних джерел:

1. Методичні рекомендації щодо проведення правової експертизи проектів нормативно-правових актів від 21.11.2000 № 41. [Електронний ресурс]

// Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/va041323-00>. Назва з екрану.

2. «Законодательная техника: Научно-практическое пособие. - М.:Городец, 2000. Под редакцией Ю.А. Тихомирова,с. 147-148.

3. Закон України «Про засади державної мовної політики» від 07.06.2013 р. № 5029-VI. // Верховна Рада України. – 2013, № 23. – стор. 1237. Ст. 218.

4. Правове письмо Електронний ресурс] // Режим доступу: http://pidruchniki.com/1838010451487/dokumentoznavstvo/pravove_pismo Назва з екрану.